

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

P8_TA(2019)0357

Zasięgnięcie opinii Trybunału Sprawiedliwości w kwestii przystąpienia UE do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie zasięgnięcia opinii Trybunału Sprawiedliwości w kwestii zgodności z traktatami wniosków o przystąpienie Unii Europejskiej do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz procedury tego przystąpienia (2019/2678(RSP))

(2021/C 116/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (COM(2016)0109),
 - uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, otwartą do podpisu w dniu 11 maja 2011 r. w Stambule (zwaną dalej „konwencją stambulską”),
 - uwzględniając decyzję Rady (UE) 2017/865 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję Rady (UE) 2017/866 z dnia 11 maja 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 218 ust. 11 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 108 ust. 6 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że konwencja stambulska opiera się na całościowym, kompleksowym i skoordynowanym podejściu, które w centralnym punkcie stawia prawa ofiar, rozwiązując problemy związane z przemocą wobec kobiet i dziewcząt oraz przemocą ze względu na płeć, w tym przemocą domową, na wielu różnych płaszczyznach, jak również przewidując środki takie jak zapobieganie przemocy, walka z dyskryminacją, środki prawa karnego w walce z bezkarnością, ochrona i wspieranie ofiar, ochrona dzieci, ochrona kobiet ubiegających się o azyl i uchodźczyń, efektywniejsze gromadzenie danych oraz kampanie i programy zwiększające świadomość, w tym we współpracy z krajowymi instytucjami ds. obrony praw człowieka oraz organami działającymi na rzecz równości, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami pozarządowymi;
- B. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 12 września 2017 r. Parlament wezwał do przystąpienia UE do konwencji stambulskiej w jak najszerszym zakresie i bez żadnych ograniczeń; mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet jest przeszkodą w osiągnięciu równości kobiet i mężczyzn, która jest jedną z podstawowych wartości i celów UE, zgodnie z art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej, oraz mając na uwadze, że UE posiada ogólne kompetencje w zakresie ochrony praw podstawowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 20.5.2017, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 20.5.2017, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 167.

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

- C. mając na uwadze, że w dniu 13 czerwca 2017 r. w imieniu Unii Europejskiej podpisano konwencję stambulską na podstawie dwóch decyzji Rady przyjętych w dniu 11 maja 2017 r., z których jedna dotyczy azylu i zasady non-refoulement, na podstawie art. 78 ust. 2 TFUE w związku z jego art. 218 ust. 5, a druga kwestii związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, na podstawie art. 82 ust. 2 i art. 83 ust. 1 TFUE w związku z jego art. 218 ust. 5;
- D. mając na uwadze, że obie komisje zaangażowane w tę procedurę zgłosiły zastrzeżenia prawne dotyczące konieczności podziału na dwie decyzje oraz dotyczące podstawy prawnej wybranej przez Radę; mając na uwadze, że Wydział Prawny Parlamentu Europejskiego został poproszony o wydanie opinii w sprawie tych konkretnych pytań;
- E. mając na uwadze, że art. 108 ust. 6 Regulaminu Parlamentu Europejskiego ma na celu włączenie do Regulaminu postanowień art. 218 ust. 11 TFUE;
- F. mając na uwadze, że art. 218 ust. 11 TFUE, w oparciu o obowiązujące orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, umożliwia Trybunałowi orzekanie zarówno w sprawie zgodności umowy z traktatami, jak i w kwestiach kompetencji i procedury zawierania umowy przez Unię;
1. jest zdania, że istnieje niepewność prawna co do tego, czy zaproponowane przez Radę przystąpienie do konwencji stambulskiej jest zgodne z traktatami, w szczególności w odniesieniu do wyboru odpowiedniej podstawy prawnej dla decyzji w sprawie podpisania i zawarcia konwencji przez Unię Europejską oraz w odniesieniu do możliwego podziału na dwie decyzje w sprawie podpisania oraz w sprawie zawarcia konwencji, w wyniku wyboru tej podstawy prawnej;
 2. uważa, że – biorąc pod uwagę powyższe pytania dotyczące wyboru podstawy prawnej i podziału na dwie decyzje – istnieje również niepewność prawa co do zgodności z traktatami praktyki „wspólnego porozumienia” Rady w procesie decyzyjnym, która jest stosowana dodatkowo lub alternatywnie do odpowiedniej procedury decyzyjnej przewidzianej w traktatach, oraz, w tym kontekście, w odniesieniu do stosowania zasady lojalnej współpracy w świetle wyrażonego celu Unii, jakim jest zawarcie konwencji stambulskiej;
 3. postanawia zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości o opinię w sprawie zgodności z traktatami proponowanego przystąpienia UE do konwencji stambulskiej oraz procedury tego przystąpienia;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podjęcia niezbędnych działań w celu uzyskania opinii Trybunału Sprawiedliwości i do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji tytułem informacji.
-